

Panium – číslo jeden

Kapitola jedenásť

Jeff Pippenger

2025-02-25

Po určitý čas sme sústreďovali svoju pozornosť na skryté dejiny Daniela 11,40 a v posledných týždňoch Pán upriamil našu pozornosť na verš 27:

A srdcia oboch týchto kráľov budú naklonené páchať zlo a pri jednom stole budú hovoriť lži; ale nič sa im nepodarí, lebo koniec príde až v určenom čase. Daniel 11,27.

Spočiatku som si nebol istý podrobnosťami—kedy, kde a kto sedel pri tom stole a hovoril si navzájom lži—no tieto otázky sa teraz nanovo skúmajú. Počas uplynulých niekoľkých sobôt som sa dopustil niekoľkých pochybení, keď som prechádzal týmito riadkami. Predsa však sa prostredníctvom toho, čo pokladám za prozreteľné vedenie, začali rozvíjať spojenectvá predstavené vo veršoch 13–15, symbolizované Cézareou Filipovou. Hoci si niektoré prvky ešte vyžadujú spresnenie, verím, že Pán sňal svoju ruku z týchto veršov, aby zjavil ich význam.

Toto pochopenie sa vykryštalizovalo bezprostredne po minulom sobotnom stretnutí na Zoome. O týždeň skôr ma zaujala zložitá vzájomná súhra dejín vo veršoch 10–15. Napísal som a odoslal textovú správu niekoľkým ľuďom, v ktorej som načrtol svoje myšlienky, a požiadal som o možnosť podeliť sa o ne v piatok večer. Pokúšal som sa usporiadať otázky obsiahnuté v týchto veršoch, presvedčený, že sa v nich skrýva niečo hlboko významné. Aj sa tam nachádza, no nebolo to tým, čo som spočiatku navrhoval. Napriek mojim zakopnutiam počas uplynulého týždňa a pol, keď som zápasil s týmto úsekom, rozpoznávam známu prozreteľnosť. Pán odpečatoval osobitnú, životne dôležitú pravdu. Keď je ľudský prvok úplne odhalený a odložený bokom, pravda — otvorená Levom z kmeňa Júdovho — sa ukazuje byť ešte hlbšia, než som pochopil.

Verše päť až deväť

Putin ako kráľ juhu zrkadlí Ptolemaia, ktorý zvíťazí vo vojne na Ukrajine, čím sa naplní verš 11. Historicky víťazstvo Ptolemaia IV. Filopatora v bitke pri Ráfii naplnilo tento verš a predznamenal Putinov bezprostredne blízky úspech. Verše 5–9 podrobne načrtávajú dejiny, ktoré predobrazujú 1260-ročnú vládu pápežstva (538–1798). Tieto podrobnosti boli v minulosti opakovane skúmané, preto tu vyzdvihnem jeden prorocký medzník naplnený vo veršoch 5–9 a odzrkadlený v období rokov 538 až 1798.

Toto obdobie sa začalo zmluvou medzi južným Ptolemaiiovským kráľovstvom a severným Seleukovským kráľovstvom, spečatenou tým, že južný kráľ dal svoju dcéru za manželku severnému kráľovi. Toto spojenie iniciovalo obdobie siedmich rokov, ktoré sa skončilo, keď južný kráľ vpadol na sever, odviedol severného kráľa ako zajatca do Egypta a zajatý kráľ neskôr zomrel po páde z koňa.

Porušená zmluva

Vpád vyplynul z porušenej zmluvy. Po začiatku sedemročného obdobia severný kráľ odložil svoju prvú manželku, aby sa oženil s južnou princeznou a zabezpečil zmluvu. Neskôr južnú manželku zavrhol a znovu dosadil svoju pôvodnú kráľovnú. To podnietilo prvú kráľovnú, aby dala popraviť južnú kráľovnú i jej sprievod, čím rozhnevala rodinu južnej kráľovnej v Egypte.

S prorockým rozpoznaním možno sedem rokov chápať ako dve obdobia po tri a pol roka, ako to ilustrujú tri a pol roka pred krížom a tri a pol roka po ňom, ktoré spolu predstavovali týždeň, počas ktorého Kristus potvrdil zmluvu. Tých tri a pol sa rozpoznáva aj v kľiatbe siedmich časov vykonanej nad severným kráľovstvom Izraela od roku 723 pred Kr. až do roku 1798. Tých sedem časov je rozdelených na dve obdobia po tisícdvostonásťdesiat, pričom rok 538 je stredovým bodom. Tieto znázornenia sedmičky rozdelenej na dve obdobia po tri a pol nie sú náhodné; sú zámerné.

V rozdelení týždňa Kristus potvrdil zmluvu; kríž predstavuje stred a tým označuje Krista, ktorý osobne predkladal posolstvo počas troch a pol roka, po čom jeho učeníci predkladali posolstvo počas toho istého obdobia. V siedmich časoch proti severnému kráľovstvu rok 538 rozdeľuje dejiny na obdobie, keď pohanstvo pošliapavalo svätyňu i zástup, po ktorom nasledovalo pápežstvo pošliapávajúce svätyňu i zástup počas toho istého obdobia. V prorockej symbolike je „sedem“ znázornené tromi a pol, čo je zasa vyjadrené štyridsiatimi dvoma mesiacmi, tromi a pol dňami alebo rokmi, tisícdvostonásťdesiatimi, dvadsiatimi piatimi dvadsiatimi a časom, časmi a polovicou času. V kontexte sú všetky tieto údaje zameniteľné.

Zmluva uzavretá medzi Ptolemaiovským kráľovstvom, ovládaným potomkami Ptolemaia I. (jedného z generálov Alexandra Veľkého), ktorí ovládali Egypt, a Seleukovskou ríšou, ovládanou potomkami Seleuka I. (ďalšieho z Alexandrových generálov), ktorí ovládali veľkú časť Blízkeho východu vrátane Sýrie, ukončila v roku 253 pred Kr. druhú sýrsku vojnu. Vojna sa začala o sedem rokov skôr, v roku 260 pred Kr. Sedem rokov po ratifikovaní zmluvy bola v roku 246 pred Kr. porušená. Štrnásť rokov, rozdelených na dve sedemročné obdobia. Prvá polovica je vojnou a druhá polovica je pokojom. Týchto štrnásť rokov sa začína druhou sýrskou vojnou a končí sa tretou sýrskou vojnou. Tento druh symetrie v dejinách sa zvyrazňuje, keď si uvedomíte, že tieto dejiny sú predstavené vo veršoch päť až deväť jedenástej kapitoly. Zmluva a jej porušenie sú ústredným motívom týchto veršov a dejín, ktoré tieto verše naplnili.

To je v súlade s pápežskou nadvládou v rokoch 538 až 1798. Ku koncu tohto obdobia Napoleon Bonaparte uzavrel zmluvu s Vatikánom. Odvolávajúc sa na porušenie Tolentinskej zmluvy z roku 1797 zo strany Vatikánu, Napoleon v roku 1798 vyslal generála Berthiera, aby zajal pápeža. Pápež zomrel vo Francúzsku v roku 1799. Toto obdobie 1 260 rokov je podrobne opísané vo veršoch 31–39.

Dejiny veršov 5–9 sú paralelné s dejinami veršov 31–39 a poskytujú v rámci Daniela 11 dve svedectvá. Obe línie zdieľajú totožné prorocké medzníky a odhaľujú dynamiku medzi kráľmi juhu a severu. Každé obdobie je symbolizované tromi a pol rokmi a končí tým, že kráľ juhu zvíťazí, zajme kráľa severu a odvedie ho do južnej krajiny, kde obaja severní králi zomierajú. V oboch

prípadoch sa, ako uvádza text, kráľ juhu vracia s korisťou:

A aj ich bohov, spolu s ich kniežatami a s ich vzácnymi nádobami zo striebra a zo zlata, odvedie do zajatia do Egypta; a on bude ešte po viac rokov trvať než kráľ severu. Daniel 11:8.

Pre Ptolemaia to bol poklad predtým ulúpený severným kráľom; pre Napoleona to bolo bohatstvo Vatikánu vyrabované a odvezené do Francúzska. Tieto dve línie svedectva naznačujú, že smrť severného kráľa je symbolizovaná pádom z koňa. V Zjavení 17 žena sediaci na šelme predstavuje Katolícku cirkev:

A zanesol ma v duchu na púšť; a videl som ženu sedieť na šarlátovej šelme, plnej rúhavých mien, ktorá mala sedem hláv a desať rohov. Zjavenie 17:3.

Šelma, na ktorej jazdí, sú Organizácia Spojených národov. Zjavenie 17 opisuje jej obnovenie moci po smrteľnej rane z roku 1798. Ako ôsme kráľovstvo opäť preberá svoju vládu, symbolizovanú tým, že jazdí na šelme:

A žena, ktorú si videl, je to veľké mesto, ktoré kraľuje nad kráľmi zeme. Zjavenie 17,18.

Smrteľná rana z roku 1798 bola predobrazená vo veršoch 5–9, keď severný kráľ spadol z koňa a zomrel. Tieto dva riadky v Danielovi 11 prebiehajú súbežne s veršami 41–45. Nedeľný zákon v USA, vyznačený vo verši 41, začína záverečnú jazdu pápežstva na šelme — obdobie odrážané v týchto dvoch riadkoch. Keď Ellen Whiteová poznamenáva, že „veľká časť dejín“, ktoré sa naplnili v Danielovi 11, „sa zopakuje“, verše 5–9 a 31–39 sa zoraďujú s veršami 41–45.

Iba verš štyridsať.

Od verša 31 po verš 45 stojí mimo prorockého obdobia troch a pol dňa iba verš 40. Predstavuje jedinečné dejiny v rámci záverečnej tretiny Danielových 45 veršov. Vo verši 16 sa dejiny pohanského cisárskeho Ríma odvíjajú prostredníctvom štyroch panovníkov — Pompeia, Júlia Cézara, Augusta Cézara a Tibéria Cézara. Augustovo víťazstvo v bitke pri Aktiu roku 31 pred Kr. začalo 360-ročnú vládu cisárskeho Ríma, čím sa naplnil „čas“ vo verši 24:

Vojde pokojne aj na najúrodnejšie miesta krajiny; a urobí to, čo neurobili jeho otcovia ani otcovia jeho otcov; rozdelí medzi nich korisť, lúpež a bohatstvo; áno, bude osnovovať svoje úmysly proti pevnostiam, ale len na čas. Daniel 11,24.

Po Aktiu sa Egypt v roku 30 pred Kr. stala rímskou provinciou. O tristošesťdesiat rokov neskôr, v roku 330, Konštantín presunul hlavné mesto ríše z Ríma do Konštantínopola. Tento „čas“ sa prorocky zhoduje s 1 260 rokmi pápežskej vlády a so 7 rokmi veršov 5–9.

Od verša 16 pohanský cisársky Rím dominuje až po verš 30, zahŕňajúc zväzok Machabejcov s Rímom i líniu Krista. Verše 16–30 sa však zhodujú s veršami 31–39 a 41–45. Preto sa v posledných 30 veršoch Daniela 11 objavuje súvislá prorocká línia — s výnimkou verša 40, kde je „čas konca“ vyznačený rokmi 1798 a 1989.

S menšími výnimkami vo veršoch 2 a 3 — kde posledný z ôsmich prezidentov prechádza k ovládnutiu desiatich kráľov Organizácie Spojených národov — sa prvé dva verše zhodujú s veršom

40 a predstavujú nedeľný zákon a prechod od šiesteho ku siedmemu a ôsmemu kráľovstvu. Verše 3 a 4 sa zhodujú s veršom 45 a Danielom 12,1, zobrazujúc vzostup a pád gréckeho kráľovstva, paralelne so založením a zánikom pápežstva vo veršoch 41 až Daniel 12,1. Žena i šelma, na ktorej jazdí, sa obe končia bez pomoci, čím ohraničujú začiatok a koniec Daniela 11 mimo dejín verša 40. Alexander Veľký symbolizuje Organizáciu Spojených národov, smilniac so smilnicou z Týru (kráľom severu od verša 41 ďalej), ktorí sú obaja šelmou i drakom.

Verše deväť a desať

Verše 5–9 sa uzatvárajú v čase konca roku 1798, zatiaľ čo verš 10 označuje rok 1989. Obdobie medzi veršami 9 a 10 — od roku 1798 do roku 1989 — teda predstavuje zjavenú časť verša 40 a uvádza jeho skryté dejiny. Pre objasnenie: takmer každý verš v Danielovi 11 odráža vládu pápežstva od roku 538 do roku 1798. Verš 40 pokrýva obdobie od roku 1798 až po nedeľný zákon v USA. Verše 6–9 predobrazujú pápežskú éru, zatiaľ čo verš 10 predznačuje pád ZSSR v roku 1989. Preto verše 11–15 zahŕňajú obdobie od roku 1989 až po nedeľný zákon, ako je to znázornené vo veršoch 16, 31 a 41.

Verš 40 je rozdelený na dve časti. Prvá, od roku 1798 do roku 1989, sa začína aj končí „časom konca“. Druhá polovica sa začína v roku 1989, kde sa prvá polovica končí. Verše 1 a 2 označujú sled prezidentov začínajúci sa v roku 1989, čím sa zhodujú s druhou časťou verša 40. Verš 11 označuje začiatok vojny na Ukrajine v roku 2014, zatiaľ čo verš 12 zdôrazňuje následky, ktoré víťazný kráľ juhu privádza sám na seba. Verš 13 sa blíži k naplneniu, no tu si všimnime, že verš 11 spadá do druhej časti verša 40 — po roku 1989, avšak pred nedeľným zákonom (verš 41).

Verše 13–15 poukazujú na bitku pri Paniu v roku 200 pred Kr., v roku, keď pohanský Rím začal v súvislosti s touto bitkou uplatňovať svoj vplyv na ľudské záležitosti. Keďže k tomu došlo dávno pred Pompeiovým vstupom do Jeruzalema vo verši 16, poskytuje to historický dôkaz, ktorý identifikuje verš 41 ako nedeľný zákon v USA.

Každá prorocká línia a jej historické naplnenie v Danielovi 11 sa nachádza buď v dejinách verša 40 (od roku 1798 po nedeľný zákon), alebo od verša 41 po Daniela 12,1. Zo 45 veršov sa verše 1, 2, 7–15 a 40 — spolu dvanásť — vzťahujú na časovú líniu verša 40, keď sa kladú vrstva na vrstvu. Verš 40 sa v roku 1989 rozdeľuje na dva úseky. Verše 1, 2 a 10–15 sa zhodujú s jeho druhou polovicou. Verše 1 a 2 sledujú líniu prezidentov v dejinách zemskej šelmy, zatiaľ čo verše 10–15 zobrazujú tri zástupné vojny organizované severným kráľom (pápežskou mocou) od roku 1989 po nedeľný zákon. Tieto tri zástupné vojny sa začínajú Spojenými štátmi, ktoré sú vo verši 40 označené ako „vozy, lode a jazdci“.

Budeme pokračovať v nasledujúcom článku.